

Beløb fra enhver Indtægt, saaledes som baade Lovforslaget og Flertallet foreslaa, bliver der en brat Overgang, idet den, der har 800 Kr.s Indtægt, ingen Skat svarer, medens den, der har en Indtægt af 900 Kr., svarer fuld Skat, hvorimod han efter vort Forslag kun vil komme til at svare Skat af 100 Kr.

Det ærede Mindretal opstiller en anden Affattelse af § 4, idet man mener dermed nærmere at ramme al Indtægt. Jeg vil dertil sige, at den Form, som Lovforslaget har paa dette Felt, og som Flertallet her har tiltraadt, er i alt væsentligt i Overensstemmelse med de gode gamle Regler, som vi have prøvet, og som have været optagne i alle de forskellige Forslag til Formue- og Indkomstskat, der have været forelagte Rigsdagen i de senere Aar, og Flertallet finder ingen Grund til at vige bort fra disse Regler, som vi finde tilstrækkelig udtømmende.

Saa er der Mindretallets Forslag under Nr. 14 om, at man skulde kun have Lov til at indrømme Fradrag for Børn indtil en Indtægt af 4,000 Kr. og kun i det Tilfælde, at vedkommende selv forlanger det i sin Selvangivelse. Det forekommer mig noget urimeligt, at vedkommende Skatteyder absolut selv skal forlange, hvad jeg formener dog er hans lovlige Ret, forlange Fritagelse for Børn til et Beløb, som er ansat her i Lovforslaget. Men dernæst finder jeg det ikke rigtigt at blive staaende ved denne Grænse af 4,000 Kr., idet der jo saa bliver en brat Overgang. Jeg vil nævne et Par Eksempler. Jeg vil tage 2 Skatteydere, hvoraf den ene har 4,000 Kr. i Indtægt, den anden 4,100. Forskellen er altsaa 100 Kr. De have begge 6 Børn, og naar de begge bo her i Kjøbenhavn, vil den første komme til at svare Skat af 3,400 Kr., den anden fuld Skat af 4,100 Kr. Men den første vil endvidere komme til at svare 1,5 pCt. af 3,400 Kr., den anden 1,6 pCt. af 4,100 Kr. Det ene Hundrede Kr.s Forskel gør altsaa en Forskel i Skat af 14 Kr. 60 Øre. Det ærede Mindretal var mod vort Forslag om den stigende Skala, fordi der er bratte Overgange, men der findes dog intetsteds i vor stigende Skala en saa brat Overgang som denne.

Ja, det ærede Medlem var ellers ikke videre inde paa at omtale de forskellige Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, og jeg kan derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger over for det ærede Medlem.

Saa var der det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), der var meget stærkt imod den stigende Skala. Ja, det er noget, vi vide fra gammel Tid, det have vi jo hørt ham tale om mange, mange Gange: denne progressive Skala, det er en Uting i hans Øjne, det er en socialistisk Fordring, det fører til den rene Socialisme og Kommunisme — saaledes tror jeg nok, det ærede Medlem udtrykte sig. Altsaa det er en socialistisk Fordring. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at lige fra det første der var Venstre til her i dette Land, var det et af de allerførste Punkter, Venstre havde paa sit Program i Skattesager, Kravet om en stigende Skala, saa det er paa ingen Maade fra først af en socialistisk Fordring. Denne Fordring eller dette Krav var stillet, længe før der var nogen væsentlig Tale om Socialister her i dette Land, og i hvert Fald længe før der var Socialister paa den danske Rigsdag. Og at det skulde være noget særdeles nyt og noget uhørt, ja det kan jeg ikke indrømme. Dels er det jo godt kendt i andre Lande, og dels er noget lignende kendt i mangfoldige af Landets Kommuner. I den Kommune, hvor jeg er fra, have vi haft en saadan stigende Skala i vor Formue- og Lejlighedsskat i 37 Aar, saa det er ikke noget saadant særlig ukendt. Naar det ærede Medlem indvendte mod denne „socialistiske Fordring“, at det var en ny Skat, noget ganske nyt, og derfor var det forkert, saa er det jo intet Bevis, at det er noget nyt; men det synes jo næsten, at der deri skulde ligge, at alt nyt, der kommer, er galt. Det ærede Medlem holder af, hvad der er gammelt, det ny er ham en Torn i Øjnene. Men det er jo en Regel, som man ikke kan følge, og som paa ingen Maade kan forenes med det, som jeg har betonet nu et Par Gange, om at indrette sig efter Livets Krav; naar Livet kræver noget nyt, gælder det om at undersøge, om dette ny er godt, og er det godt, tager man det op, hvis man vil fare vel.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard). Han var noget inde paa at tale om de private Forhandlinger, der have været førte om den Sag, vi her beskæftige os med, og han kunde ikke nægte sig den Fornøjelse at ville drage Sammenligning mellem de private Forhandlinger nu og dem, som han og hans Meningsfæller vare med til i Tiden mellem 1890—94. Han mente, at de private For-